

67. UML. Призначення. Історія створення.

UML (Unified Modeling Language — уніфікована мова моделювання) — мова графічного опису для об'єктного моделювання в області розробки програмного забезпечення. UML є мовою широкого профілю, це відкритий стандарт, що використовує графічні позначення для створення абстрактної моделі системи, називаною UML моделлю. UML був створений для визначення, візуалізації, проектування й документування здебільшого програмних систем.

Використання UML не обмежується моделюванням програмного забезпечення. Його також використовують для моделювання бізнес-процесів, системного проектування й відображення організаційних структур.

UML дозволяє розроблювачам ПЗ досягти угоди в графічних позначеннях для представлення загальних понять (таких як клас, компонент, узагальнення (generalization), об'єднання (aggregation) і поведінка) і більше сконцентруватися на проектуванні й архітектурі.

Завдання UML.

Мова UML призначена для рішення наступних завдань:

1. надати в розпорядження користувачів готову до використання виразну потужну мову візуального моделювання, що дозволяє розробляти осмислені моделі й обмінюватися ними;
2. передбачити внутрішні механізми розширюваності й спеціалізації базових концепцій мови;
3. забезпечити максимальну незалежність проекту створення програмного забезпечення від конкретних мов програмування й процесів розробки;
4. забезпечити формальну основу для однозначної інтерпретації мови;
5. стимулювати розширення ринку об'єктно-орієнтованих інструментальних засобів створення програмного забезпечення;
6. інтегрувати кращий практичний досвід використання мови й реалізації програмних засобів його підтримки.

Історія

У середині 90-х існувало більше **50** різних **об'єктно-орієнтованих методів чи мов моделювання**. У цей же період часу оновлюються версії таких досить розповсюджених методів як: Booch'93, OMT-2 (Object Modelling Technique), Fusion, OOSE (Object-Oriented Software Engineering). І розроблювачів ПС, і замовників охоплювало занепокоєння при виборі метода проектування ПС, кожен із яких до того ж, як правило, спирався на власну нотацію. Отже, на часі визріла проблема в **стандартизації й уніфікації** підходів до моделювання.

Початком розробки *UML* вважається жовтень 1994 року, коли у *Rational Software Corporation* силами **Греді Буча (Grady Booch)** і **Джима Рамбо (Jim Rumbaugh)** була започаткована робота з уніфікації їх власних методів Booch'93 та OMT. Перша версія Уніфікованого Метода (Unified Method 0.8) була опублікована в жовтні 1995.

Трохи згодом, у тому ж 1995 році, до роботи приєднався **Айвер Якобсон (Ivar Jacobson)**, залучаючи до процесу інтеграції й уніфікації ще один метод – власний метод *OOSE*.

Таким чином, на першому концептуальному етапі *UML* отримав трьох авторів: Буча, Рамбо і Якобсона, кожен із яких був ідеологом свого власного об'єктно-орієнтованого метода візуального моделювання

68. Шаблон Memento. Призначення, структура, учасники. Порівняти з альтернативними рішеннями.

Знімок (англ. Memento) — шаблон проектування, відноситься до класу шаблонів поведінки.

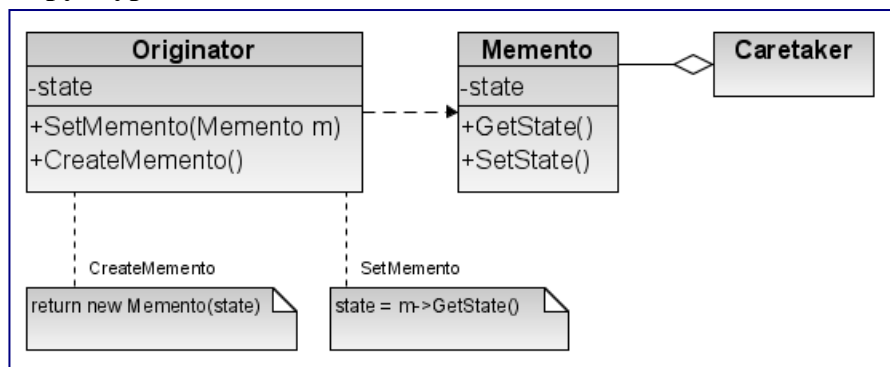
Призначення

Не порушуючи інкапсуляції, фіксує та виносить за межі об'єкта його внутрішній стан так, щоб пізніше можна було відновити з нього об'єкт.

Слід використовувати шаблон Знімок у випадках, коли:

- необхідно зберегти миттєвий знімок стану об'єкта (або його частини), щоб згодом об'єкт можна було відтворити у тому ж самому стані;
- безпосереднє вилучення цього стану розкриває деталі реалізації та порушує інкапсуляцію об'єкта.

Структура

- Memento — контекст:

- зберігає внутрішній стан об'єкта Originator. Обсяг інформації, що зберігається, може бути різним та визначається потребами хазяїна;

- забороняє доступ усім іншим об'єктам окрім хазяїна. По суті знімок має два інтерфейси. Опікун Caretaker користується лише вузьким інтерфейсом знімку — він може лише передавати знімок іншим об'єктам. Напроти, хазяїн користується широким інтерфейсом, котрий забезпечує доступ до всіх даних, необхідних для відтворення об'єкта (чи його частини) у попередньому стані. Ідеальний варіант — коли тільки хазяїну, що створив знімок, відкритий доступ до внутрішнього стану знімку;

Originator — хазяїн:

- створює знімок, що утримує поточний внутрішній стан;
- використовує знімок для відтворення внутрішнього стану;

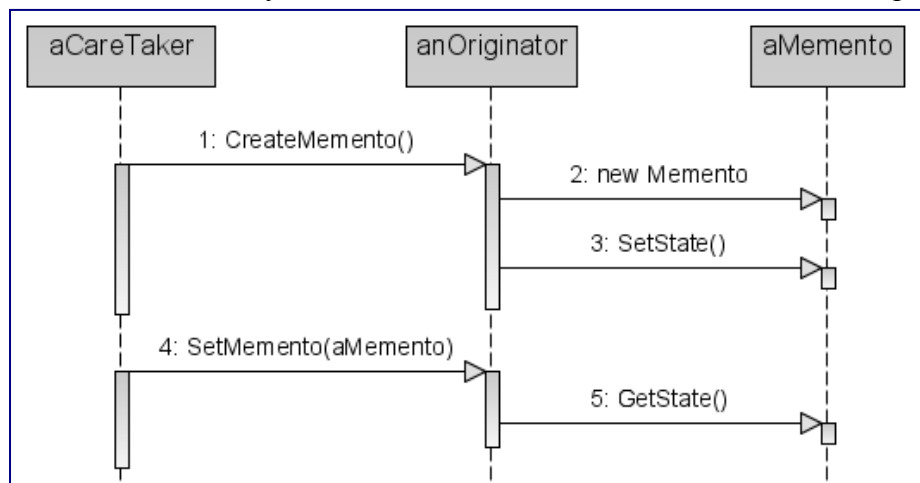
Caretaker — опікун:

- відповідає за зберігання знімку;
- не проводить жодних операцій над знімком та не має уяви про його внутрішній зміст.

Відносини

- опікун запитує знімок у хазяїна, деякий час тримає його у себе, опісля повертає хазяїну.

Іноді цього не відбувається, бо хазяїн не має необхідності відтворювати свій попередній стан;

- знімки пасивні. Тільки хазяїн, що створив знімок, має доступ до інформації про стан.